

[Alfred Jensen.]

som er vore venner. Jeg ser også, at det her i bemærkningerne er fastslået, at den øverstkommanderende i fredstid kan henstille til de forskellige stater at gennemføre forskellige foranstaltninger, og at det overlades til disse stater selv af at gøre, om de vil følge disse henstillinger. Jeg sætter et spørgsmålstegn ved friheden til at gøre det, men må man deraf udlede, at i krigstid er der ikke noget, der hedder at rette henstillinger, da har den øverstkommanderende myndighed til at pålægge de forskellige stater de byrder i form af krav om mandskab, krigsmateriel og økonomi, som han finder passende?

Formanden: Taletiden er udløbet.

Alfred Jensen: Tak, jeg har lige en kort bemærkning.

Jeg vil gerne sluttelig sige, at vi ret naturligt ikke kan gå ind for et forslag som dette, og at vi vil stemme derimod, men vi vil desuden rejse kravet om, at et forslag af så vidtrækkende betydning som det, der ligger her på bordet, ikke jaskes igennem hverken i eet eller i to møder her i rigsdagen, ikke jaskes igennem på en sådan måde, at offentligheden ikke får kendskab til det, ikke får lejlighed til at tage stilling dertil. Der er tilstrækkelig mange, der har beklaget sig over, at de ikke helt var klar over, hvilke konsekvenser der fulgte af Atlantpagten, ikke var klar over omstændighederne. Det bør ikke gentage sig denne gang, at man ikke har nogen mulighed for at overveje og se, hvad det drejer sig om, og derfor bør sagen sendes ud til folkeafstemning.

Den bør desuden sendes ud til folkeafstemning af en anden årsag. Jeg har set i den pjece, der er udsendt om Danmarks stilling indenfor Atlantpagten, at femtekolonne er noget af det farligste, man kan tænke sig. Den skal ikke alene bekæmpes i krig, men også i fredstid. Der er folk, der tror — det gør sikkert det ærede medlem hr. Johs. Christiansen og hans partifæller —, at femtekolonne er kommunister. Nej, femtekolonne, det er enhver, der har en fra flertallet afvigende opfattelse af Atlantpagten, det er enhver, som ønsker at hæve sin røst mod det vanvid, som denne politik er udtryk for, og vi ved, at man vil træffe foranstaltninger mod folk, der har en sådan opfattelse. Også af denne grund ønsker vi, at dette forslag må komme ud til afstemning i det danske folk for at få konstateret — modsat, hvad det ærede medlem hr. Elgaard mente —, at fler-

tallet af det danske folk er modstandere af denne politik. Så får vi også afsløret, hvem der er de virkelige femtekolonnefolk, og måske de herrer så vil oplyse os om, hvilke foranstaltninger der skal træffes mod femtekolonnefolk, så de kan blive anvendt imod dem.

(Håndklap fra tilhørerpladserne).

Formanden: Tilhørerne må forholde sig rolige.

Kjeldgaard Iversen: Forslaget til beslutning om at tiltræde enhedskommandoen er en af konsekvenserne — og der er mange konsekvenser — af vor indtræden i Atlantpagten. Jeg synes ærlig talt, der kan være grund til at spørge om, hvornår disse konsekvenser egentlig slutter af, om der i det hele taget er en slutning, for det er ikke til at overse, hvor mange der kan komme endnu, og hvad de kan gå ud på. Vi kan foreløbig se, at der er mulighed for betydelig større rustningsudgifter, længere tjenestetid og endnu mere militarisering. Der findes tilsyneladende ingen grænser for denne udvikling. Og alle disse foranstaltninger foretager man udelukkende af frygt for en fare, som faktisk også er reel, nemlig en fare for hele menneskehedens frihed, for hele Vestens frihed; men denne fare, denne trusel kommer ikke udefra, den kommer i allerhøjeste grad indefra, fra folkene selv. Jeg synes, at hele denne kæde af forslag i forbindelse med militærpolitikken bærer præg af, at man netop fjerner den frihed, som man foregiver at ville kæmpe for og forsvare. Jeg kan bare henvise til, at det foreliggende forslag til beslutning indskrænker vor selvstændighed i meget høj grad og kan betyde, at det bliver meget, meget vanskeligt at trække sig ud af denne fælles hær, selvom der skulle komme situationer, som ville gøre det endda særdeles ønskeligt. Det er også betegnende for den mentalitet, der efterhånden findes i Vestens lande, at man taler om, at man vil forsvare friheden, men man vil ikke tillade at have frivilligt værn til det. Man tør ikke forlade sig på, at der kommer frivillige nok til det. Tilliden til friheden er meget, meget ringe. Man tror ikke mere på den, den eksisterer efterhånden slet ikke mere.

En af demokratiets grundpiller, et af demokratiets karaktertræk er tolerance. Tolerancen træder alle under fode i øjeblikket, navnlig i militærpolitikken. Man ser, at selv i de mest frihedselskende lande her i verden, f. eks. USA og Norge, har man fornylig gennemført såkaldte femtekolonne love, der